

Twee soorten weten

Bert Hellinger

Een geleerde vroeg aan een wijze
Hoe het enkele zich voegt in het geheel
En hoe weten om het vele te kennen
Zich onderscheid van weten om vervulling te kennen

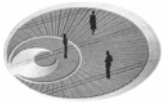
De wijze zei:
"dat wat wijd verspreid is wordt tot een geheel
als het een midden
en daarin haar werking vindt
Want alleen door een midden wordt het vele wezenlijk
En werkelijk
En toch komt haar vervulling met een gemak
Als was het niets
Een beweging om te verenigen
Verborgen in het wachten

Om vervulling te ervaren
Hoef ik echter niet al het enkele te weten,
Zeggen
Of doen

Wie een stad in wil
Treedt door een enkele poort
Wie een klok eenmaal luidt
Breng met die ene toon vele andere in beroering
En wie de rijpe appel plukt
Hoeft niet haar oorsprong te doorgronden
Men neemt haar in de hand
En eet.

De geleerde betoogde daarop dat wie de waarheid wil
Ook alle feiten kennen moet

De wijze zei daarop:
Alleen van oude waarheden weet men veel
Waarheid die verder brengt
Is gewaagd en nieuw
Want ze verbergt haar uitkomst
Zoals een kiem de boom verbergt
Die uit haar groeien zal
Wie zich daarom spoedt tot handelen
Omdat hij meer weten wil
Dan de eerstvolgende stap hem toestaat
Gaat voorbij aan dat wat werkt
Hij neemt het geld
In plaats van de goederen
En van de bomen maakt hij hout

De geleerde meende
Dat dit slechts een deel van het antwoord kon zijn
En vroeg om nog een beetje meer

De wijze weigerde dit echter
Want vervulling is in het begin
Als een vat appelwijn
Zoet en troebel
Het heeft gisting nodig en voldoende tijd
Tot ze helder wordt
Wie dan, in plaats van te proeven, drinkt
Begint aangeschoten te wankelen

(Uit: *Stilte in het midden*. Het Noorderlicht, 2001)